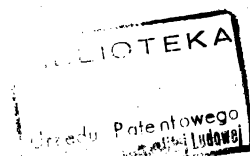

6 kwietnia 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

C10g, 31/14

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

No 1200.

Kl. 23 bl.

Aleksander Dietzius,

Jasło (Polska).

Metoda zobojętniania olejów po poprzedzającym działaniu na nie kwasu siarkowego.

Zgłoszono: 6 czerwca 1922 r.

Udzielono: 11 grudnia 1924 r.

Jest rzeczą wiadomą, że wszelkie oleje można zobojętniać nie tylko ługiem alkalicznym, ale i tlenkami względnie węglanami metali ziem alkalicznych. W tym jednak wypadku powstają mydła t. j. sole ziem alkalicznych, kwasów naftenowych, pochodzących z dystylatów olejowych, czy też powstających wskutek działania kwasu siarkowego na te dystylaty. Te mydła są zawieszone w całej cieczy i ciecz ta bez dodatku obcego czynnika nie daje się odfiltrować. Podczas filtracji ciągle ma miejsce przechodzenie części stałych przez sączek, wskutek czego otrzymane oleje są mętne. Żeby tego uniknąć dodaje się substancyj odbarwiających. To rozwiązanie jednak ma tę

złą stronę, że w ten sposób materiał odbarwiający wobec środka zobojętniającego traci na swojej sile odbarwiającej. Niniejsza nowa metoda polega na tem, że wraz z środkiem zobojętniającym dodaje się środek wiążący, czy to kaolin, mąkę ceglana, ziemię okrzemkową etc., a potem dopiero po skończonym zobojętnianiu olejów, następuje dodawanie właściwego środka odbarwiającego. W ten sposób osiągamy zobojętnienie i odbarwianie przy jednorazowym filtrowaniu.

Zastrzeżenie patentowe.

Metoda zobojętniania rafinowanych (kwasowanych) olejów zapomocą tlenków i węglanów ziem alkalicznych z jedno-

czesnem odbarwianiem zapomocą krzemianów (Tonsil, Florida, ziemia Fullera i t. p.), tem znamienna, że do mechanicznego wiązania powstających mydeł (soli ziem alkalicznych, kwasów naft-

nowych) używa się całego szeregu produktów w postaci mąki jak: kaolin, mąka ceglana, ziemia okrzemkowa i t. p., a potem dopiero czynnika odbarwiającego.

Aleksander Dietzius.